

Î N C H E I E R E

30 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Licinîh Mihail și Licinîh Oxana cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 septembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 iunie 2016, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Licinîh Mihail și Licinîh Oxana cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 25 decembrie 2016 a încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 154076, prin care s-a obligat să furnizeze gaze naturale la locul de consum situat pe str. Călărași 47/3, ap. 6, mun. Chișinău.

Susține că, prin hotărârea ANRE nr. 513 din 12 martie 2013 „Cu privire la modificarea condițiilor la licența SA „Moldovagaz”, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău din 01 ianuarie 2013 este transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău-Gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate -SA „Moldovagaz”, astfel începând cu 01 ianuarie 2013, SA „Moldovagaz” a devenit succesor al drepturilor și obligațiilor contractuale ale SRL „Chișinău-Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

Indică reclamanta SA „Moldovagaz” că în calitate de furnizor de gaze naturale în perioada 2013-2015 a livrat la locul de consum situat pe str. Călărași 47/3, ap. 6, mun. Chișinău gaze naturale conform condițiilor stipulate în contract, executându-și obligațiile stipulate în contract integral și cu bună-credință. Însă la 03 februarie 2015, în rezultatul verificării locului de consum, s-a constatat conectarea ilicită a instalației de gaze la rețeaua de gaze naturale fără evidența consumului de gaze naturale (locul de consum era anterior deconectat) și prin decizia nr. 28 din 12 februarie 2015, SA

„Moldovagaz” a dispus efectuarea calculului consumului de gaze naturale, la locul de consum amplasat pe str. Călărași nr. 47/3, ap. 6, mun. Chișinău conform sistemului paușal, pentru perioada de la ultima deconectare (25 iunie 2014) până la data depistării încălcării (03 februarie 2015).

Astfel, în baza deciziei respective, consumatorului i-a fost înaintată spre achitare datoria de 20 639, 85 lei.

Menționează că la 14 aprilie 2015, în rezultatul verificării locului de consum, s-a constatat conectarea ilicită a instalației de gaze naturale (locul de consum fiind anterior deconectat de la rețeaua de gaze la 03 februarie 2015).

Afirmă că prin decizia nr. 62 din 23 aprilie 2015 a dispus efectuarea calculului de consum de gaze naturale la locul de consum amplasat pe str. Călărași nr. 47/3, ap. 6, mun. Chișinău, conform sistemului paușal, pentru perioada de la ultima deconectare a fost înaintată spre achitare datoria în sumă de 11 286, 04 lei.

Indică reclamantul că consumatorii au încălcat termenul de achitare a datoriei expuse spre achitare, achitând doar parțial, fapt ce a generat apariția datoriei în sumă totală de 17 682, 99 lei, care se confirmă prin facturile de plată și extrasul personal al consumatorului.

Susține că întru soluționarea pe cale extrajudiciară a litigiului a expediat în adresa părților pretenția nr. 13/2-1-2488 din 10 iunie 2015, care a rămas nesoluționată și neexecutată de către aceștia.

Mai susține reclamanta că părții sunt obligați să achite reclamantului o dobândă de întârziere care reprezintă modalitatea de despăgubire pentru întârzierea obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine, care conform calculelor constituie suma de 4219, 71 lei.

Cere SA „Moldovagaz” încasarea din contul lui Licinîh Mihail și Licinîh Oxana datoriei în sumă de 17 682, 99 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 4219, 71 lei și taxei de stat în mărime de 657, 08 lei.

Pe parcursul examinării cauzei SA „Moldovagaz” și-a concretizat cerințele, indicând că Licinîh Mihail și Licinîh Oxana pe parcursul examinării cauzei au efectuat achitări a datoriei, astfel, solicită încasarea sumei restante în mărime de 8 182, 99 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 4 392, 97 lei, în rest cerințele fiind menținute.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 septembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat în mod solidar din contul lui Licinîh Mihail și Licinîh Oxana în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în mărime de 8182, 99 lei și taxa de stat achitată în mărime de 530,49 lei, în total suma de 8713, 48 lei. Cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de către SA „Moldovagaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 septembrie 2016.

Atât instanța de fond cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că dobânda de întârziere nu urmează a fi încasată, având în vedere faptul că între părți a fost încheiat un acord privind achitarea datoriei în rate.

La fel instanțele au conchis că dobânda de întârziere nu poate fi încasată în condițiile în care părțile contractuale au prevăzut în contract o penalitate exclusivă ce va compensa prejudiciul datorat de întârzierea executării obligației pecuniare.

La 20 mai 2017, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14

februarie 2017 și hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 15 septembrie 2016 în partea respingerii acțiunii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii și încasarea taxei de stat pentru instanța de apel și instanța de recurs.

În susținerea recursului SA „Moldovagaz” a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, cererea privind încasarea de la intimați a dobânzii de întârziere este una legală, aceasta derivă de drept, chiar dacă nu a fost stabilită prin contractul scris de părți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 a fost expediată în adresa recurentei la 27 martie 2017, astfel recursul declarat de către SA „Moldovagaz” la 20 mai 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 08 iunie 2017, în adresa intimaților Licinîh Mihail și Licinîh Oxana a fost expediată copia recursului declarat de către SA „Moldovagaz” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldovagaz” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldovagaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurente SA „Moldovagaz” precum că cererea privind încasarea de la intimati a dobânzii de întârziere este una legală și întemeiată, or în afară de faptul că părțile au încheiat la 03 august 2015 un Acord privind achitarea datoriei în rate, la respingerea pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere s-a luat în considerație și natura obligației ce urma a fi executată, această natură având caracter de sancțiune calculată prin aplicarea sistemului paușal, respectiv nu îi poate fi aplicată o dobândă de întârziere.

Or, prin conectarea ilicită a instalației de gaze la rețeaua de gaze naturale constatată în urma controlului efectuat la 03 februarie 2015 și ulterior la 14 aprilie 2015, prin deciziile nr. 28 din 12 februarie 2015 și nr. 62 din 14 aprilie 2015, SA „Moldovagaz” a dispus efectuarea conform sistemului paușal a calculului consumului de gaze naturale la locul de consum amplasat pe str. Călărași 47/3, mun. Chișinău, acest tip de calcul constituind o metodă de determinare, a volumului de gaze consumat în funcție de debitul nominal de gaze al aparatelor de utilizare și numărul orelor de utilizare a acestora sau în funcție de suprafața încălzită și în final constă o sancțiune pentru încălcarea clauzelor contractuale stabilite între părți,

Asfel datoria în sine derivă dintr-o sancțiune, căreia nu-i poate fi stabilită o dobândă de întârziere, în acest mod sancționându-se dublu consumatorul, mai mult ca atât părțile au stabilit de comun acord achitarea datoriei în tranșe, ceea ce exclude o plată pentru întârzierea executării obligațiilor, consumatorii Licinîh Mihail și Licinîh Oxana, executându-și datoria, în final rămânându-le să achite suma de 8182, 99 lei din suma inițială totală de 31 925, 89 lei.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei,

asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Moldovagaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton